

מאורות השבת

פרשת בלק

עורך: הרב סתיו א.

מאור הפרשה | מאור הדרשה | מאור עינינו | מאור הלשון | מאור המנורה | מאור הבית | מאור ההלכה

מאור הדרשה

לטייל בסלון...

"וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁטִים, וַיַּחַל הָעַם לְזִנּוֹת אֶל בָּנוֹת מִזְרָאֵם." (כה"א)

מה אכפת לי איפה הם ישבו?

אומר אור החיים הקדוש: "להודיעך כי סיבת הזנות שהייתה, לפי שיצאו העם לטייל מחוץ למחנה ישראל..." "שיטים" מלשון לשוטט - טיולים.

אז... יהודי לא יכול לטייל!?

מה.. אלו שכבר הזמינו את הנופש צריכים לבטל!?

לא! מותר לטייל!

הבעיה היתה שהם יצאו לטייל מחוץ למחנה ישראל...

אתה רוצה לטייל - בבקשה... אבל רק בתוך מחנה ישראל!

המשמעות 'בתוך מחנה ישראל' היא - עם גדרים וסייגים של יהודי.

יהודי חייב להיות מוקף גויל בכל זמן וזמן, ובפרט בתקופת הקיץ - תקופה של שמירת העיניים.

יהודי חייב לציית לרבנים ולגדולי הדור - להיכן מותר ללכת ולאיפה אסור...

אי אפשר ללכת אחרי פרסומות של חופשות לכל מיני מקומות, שמפתות את האדם ללכת לחוות קצת מתרבות

אירופה, הכוללת ישיבה בבתי מרזח של ערלים!

וצריך לקחת בחשבון שכל העובר על דברי חכמים חייב מיתה!

מאור הדרשה

אפיריון שלמה

סכנת העריות

מזעזע ממש! אפילו מלאכים קדושים, לא יכלו לעמוד בפני יצר הזה של עריות, ונפלו ממדרגתם, ונכשלו בבנות האדם. ואם כן, קל וחומר שאדם בשר ודם צריך לשמור עצמו יותר ויותר.

מעשה נוסף היה ברב עמרם, שהגיעו לעירו קבוצה של שביות, הוא פדה אותם והניחן לישון בעליית הגג. מדוע? כי בשביל להגיע לעלית הגג, צריך להביא סולם כבד מאוד, שרק עשרה אנשים יכולים להרימו, ולכן סילקו את הסולם בכל לילה, כדי שלא יוכלו זרים להגיע לאותו מקום שבו היו נמצאות השביות.

והנה באחד הלילות, רב עמרם עבר ליד עליית הגג ונתקלו עיניו באותן נשים, התעורר בו יצר תאוה חזק של עריות, ומרוב התלהטות, הצליח להרים את הסולם הכבד לבדו, והחל לעלות עליו. אולם כשהגיע לאמצע הסולם, הצליח לכבוש תאוותיו והחל לצעוק: "אש! אש! יש שריפה בבית שלי!", הגיעו מיד התלמידים השכנים וראו אותו עומד באמצע הסולם בדרך אל הנשים. אמרו לו תלמידיו, רבנו - בישת אותנו! אמר להם: טוב לי להתבייש בעולם הזה מאשר להתבייש בעולם הבא!

כמה מסוכן אותו היצר הרע - תחילתו תאוה, וסופו מוות מר!

מעשה מצמרר מספרים התוס' (קידושין פ.) על אישה אחת שמת בעלה, והייתה בוכה ומתאוננת על קברו. באותו בית קברות היה שומר שציווה עליו המלך לשמור על אדם תלוי אחד, שלא יגנבוהו קרובי משפחתו. ואותו שומר ראה את האישה בוכה, נגש אליה ופיתה אותה לעבירה, אותה אישה נשמעה לו, ליד קבר בעלה.

לאחר שחזר השומר, מצא שאותו תלוי נעלם, והיה מצטער ומפחד מאוד מהמלך ומהעונש

בפרשתנו אנו קוראים על טרגדיה איומה שהתרחשה, 24 אלף איש מתו במגפה, וזאת על פי מה שיעץ בלעם הרשע לזקני מואב ומדיין, וכך אמר להם: "דעו שאפילו אם תאספו את כל הצבאות שבעולם, לא תוכלו להתגבר על ישראל, שהרי אין אתם יכולים להיות חזקים יותר מפרעה, שלקח צבא גדול מאוד כדי להילחם בישראל, וסוף כולם היה שטבעו בים. אמנם ידוע כי אלהיהם של אלו שונא זימה. ולכן אם רוצים אתם לנצח את ישראל, עליכם לעשות דבר כדי להכשילם בזנות. הנה העם הזה כבר 40 שנה במדבר ומזמן כבר לא החליף שמלתו, לכו ופתחו חנויות של פשתן, והעמידו בהן נשים מקושטות יפה, וכשיהיו עסוקים בפשתן, יגרו אותן הנשים לזנות, וכך תנצחום!".

בלעם הרשע ידע יפה מאוד את נקודת התורפה של עם ישראל, ואכן הצליח לפגוע. התכנית עבדה, היהודים נכנסו לקנות פשתן, הנשים הציעו להם מחיר זול, ובגלל שחם צריך גם לשתות, יין נסך כמובן, ומשם נגררו לעבודה זרה. ובגלל זה מתו אנשים רבים.

הנה לפנינו מספר דוגמאות להמחיש עד כמה קשה יצר הרע, וכי אין אפוטרופוס לעריות:

הגמרא במסכת יומא מספרת על שני מלאכים ששמם היה עוזא ועזאל. הקב"ה ניסה אותם, והורידם לארץ בדמות בני אדם, כדי לראות אם יעמדו בניסיון של עריות. ולבסוף מה היו התוצאות?

אותם מלאכים לא עמדו בניסיון, וגם הם חטאו, כדכתיב: "ויראו בני האלוקים את בנות האדם כי טובות הנה, ויקחו להם נשים".

המשך בעמוד 4

המשך בעמוד 2

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה

לעילוי נשמת רבי שמריהו יוסף חיים בן רבי יעקב ישראל זללה"ה

מאור הדרשה המשך מעמוד 1

שואל ר' יהונתן אייבשיץ: "וכי רק מי שעובר על דרבנן חייב מיתה? ומי שעובר על דאורייתא לא חייב מיתה?!"
מלכותא דרקיעא כעין מלכותא דארעא.

אם אדם ילך ברחוב, יראה את המלך עובר עם הפמליה שלו, וימלא פיו ממיטב כוחו, נייעו וליחתו ויירק למלך בפנים...

מה יעשו לו?

יתפסו אותו באזיקים, יכניסו אותו למעצר, יעשו לו משפט, ובסוף כנראה שיתלו אותו על העץ... אבל זה לא יהיה מיד.

אבל.. אם אדם יעבור ליד ארמון המלוכה, שמוקף כולו בגדרות ושומרים, וואתו אחד מתחיל לטפס על הגדרות,

השומר צועק לו לעצור, אך הוא לא עוצר... מה יעשו לו?

הוא יקבל ירייה על המקום. למה?

כי מי שפורץ את החומות, הוא עוד רגע בסלון של המלך, וזה מסוכן. כך גם מי שפורץ את הגדרים של הרבנים!

בדור שלנו לא צריך להסביר מה זה גדרים וסייגים.

כל אחד יודע שבדור שלנו בשביל לטייל מחוץ למחנה, לא צריך לצאת החוצה. אפשר לטייל מחוץ למחנה גם בסלון...

(אפריון שלמה)

מאור המנורה

מנורת המאור פרק רמה

לימוד תורה לשמה

כשיעסוק אדם בתורה, יהא לשם שמים, ולא כדי ליטול שכרה. במסכת כלה, רבי מאיר אומר, כל העוסק בתורה לשמה, זוכה לדברים הרבה. ולא עוד, אלא שכל העולם כולו כדאי הוא לו. נקרא ריע, ואהוב, אוהב את המקום, אוהב את הבריות, משמח את המקום, משמח את הבריות, ומלבשתו ענוה ויראה וכו'. ובסנהדרין (טז:) א"ר אלכסנדר, כל העוסק בתורה לשמה, כאילו עושה שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה וכו'. ורב אמר, כאילו בנה פלטרין של מעלה ופלטרין של מטה וכו'. ורבי יוחנן אמר, כאילו מגן על כל העולם כולו וכו'. ורבי"ל אמר, כאילו מקרב גאולה לישראל וכו'. ובמסכת תענית (ז.) מובא שכשיעסוק בה לשמה, נעשית לו סם חיים. ולהיפך, אם אינו עוסק בה לשמה, היא לו סם המוות. ובגמרא בשבת (גס.), אמר רב ששת, מאי דכתיב, אורך ימים בימינה וכו'? וכי בימינה אורך ימים יש, עושר וכבוד אין? אלא, למימינים בה, יש גם וגם. ולמשמאילים בה, יש רק עושר וכבוד, אך אורך ימים אין.

ובגמרא שבת פת: אמר רבי חנינא, מה פירוש 'שמעו כי נגידים אדבר'? למה נמשלו דברי תורה לנגיד? לומר לך, מה נגיד זה, יש בו כח להמית ולהחיות. אף דברי תורה, יש בהם כח להמית ולהחיות. כמו שאמר רבא, שהמיימינים בה, קרי אלו שעסוקים בכל כוחם לדעת סודה של תורה, כאדם המשתמש בימינו שהיא החזקה יותר משמאלו. הרי היא לו כמו סם חיים. ולשאינם מיימינים בה, הרי היא להם כמו סם מיתה. וגו'. רב שמואל בר נחמני הקשה, כתיב (תהלים י"ט, ט') פיקודי ה' ישרים משמחי לב, וכתיב (תהלים יח', לא) אימרת ה' צרופה! זכה, משמחתו. לא זכה, צורפתו למיתה.

ובגמרא ברכות יז. מרגלא בפומיה דרב, תכלית חכמה, תשובה ומעשים טובים. שלא יהא אדם קורא ושונה, ובוטע באביו ובאימו ובמי שהוא גדול ממנו בחכמה, שנאמר (תהלים קי"א, י') ראשית חכמה יראת ה', שכל טוב לכל עושיהם. ללומדיהם לא נאמר, אלא לעושיהם. לעושים לשמה, ולא לעושים שלא לשמה. וכל העושים שלא לשמה, נח להם שלא נבראו.

על כן, יש לו לאדם לעסוק בתורה לשמה, ולא להתגדל בה, ולא להנות גופו ממנה. כ"ש במסכת אבות (פ"ד מ"ה), רבי צדוק אומר, אל תעשם עטרה להתגדל בהם וכו'. הא למדת, כל הנהנה מדברי תורה, נוטל חייו מן העולם. לכן, לא יעסוק אדם בתורה, אלא לשמה. ואל יטול ממנה הנהה בעוה"ז, יותר ממה שהתירה תורה. ועם כל זה, טוב לו להתחיל וליכנס בלימוד אפילו שלא לשמה, כי אחר שיבין האמת, יחזור להתעסק בה לשמה. ובגמרא בסנהדרין (קה:), א"ר יהודה אמר רב, לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצוות אפילו שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה. שבשכר ארבעים ושניים קרבנות שהקריב בלק מלך מואב, זכה ויצתה ממנו רות. ועם כל זה, הפרש גדול יש בין לשמה בין שלא לשמה. וכשיעסוק בה לשמה מאהבת הבורא ב"ה, ירוץ לשמעה מפי כל קורא.

מאור עינינו

קדשת הראייה:

פרק ד אות ד

קשיים בדרך העליה, טהרת המחשבה

בתורה ובתפלה

ואפלו אם נופלים לו הרהורי תאוות ושאר מחשבות זרות בשעת העבודה בתורה או בתפלה בכונה, אל ישית לב אליהן אלא יסיח דעתו מהן פרגע. ואל יפל לבו בקרבן להיות מזה עצוב בשעת העבודה, אלא ישים אל לבו, שיש קאן שתי נפשות הנלקמות זו עם זו במחו של האדם, שכל הרהורי תורה ויראת שמים הם מהנפש האלקית וכל שאר עניני העולם הם מהנפש הבהמית, וכל אחת חפצה ורצונה למשל בו ולהיות המוח ממלא ממנה לבדה. וכמו שנוודע דרך הנלקמים או הנאבקים, שכשהאחד מתגבר אז השני מתאמץ להתגבר פנגדו בכל מאמצי כחו, פן גם פן קשה הנפש האלקית מתאמצת להתפלל אז גם הנפש הבהמית מתגברת פנגדה לבלבלה ולהשפילה במחשבה זרה שלה. והרי זה פמו אדם המתפלל בכונה, ועומד לנגדו גוי רשע ומדבר עמו כדי לבלבלו, שזאת עצתו בודאי שלא להשיב לו מטוב ועד רע ולעשות עצמו פחרש לא ישמע. פן אל ישיב מאומה נגד המחשבה זרה, פי המתאבק עם מנגל מתנגל גם פו, רק יעשה עצמו פלא יודע ולא שומע הרהורים שפלו לו ויסירם

המשך בעמוד 4

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה

מאור הבית

מאור הלשון

ר' דניאל ג'

וחרבו שלופה בידו

"וַיִּתְּצַב מִלְאָךְ ה' בְּדַרְךָ וּגו'. וַתְּחַרְבוּ שְׁלֹפָה בְּיָדוֹ". (כב, כב-כג)

והקשו במדרש, 'וכי לא היה יכול המלאך לנשוף בו ויוציא רוחו אלא אם כן שלף חרבנו, והרי כתיב (מלכים ב' ט) בסנחריב 'ויצא מלאך ה' ויך במחנה אשור'. 'וגם נשף בהם וייבשו'. אלא כך אמר ליה, הפה ניתן ליעקב שנאמר (בראשית כו) 'הקול קול יעקב וגו'. והידים לעשו, דכתיב, 'ועל חרבך תחיה'. והאומות כולן בחרב חיייהם, ואתה תחליף אומנותך ותבוא עליהם בשלהם, אף אני אבוא עליך בשלך. לכך כתיב וחרבו שלופה בידו'. ע"כ דברי המדרש. דהיינו, הוקשה למדרש, מדוע היה צריך המלאך להיות עם חרב שלופה כדי לעצור את בלעם, והרי אפילו על ידי נשיפה יכול להורגו, וכמו שמצינו לגבי מחנה סנחריב, שהמלאך הרגם ע"י נשיפה [דהיינו, לפי אחת הדעות בגמרא סנהדרין צה:]. ומתרץ המדרש, שהוצאת החרב על בלעם נועדה כדי לומר לו, שכשם שהוא השתמש בכלי זינם של ישראל [דהיינו הפה], ומשתמש בו כנגדם - לקללם, כך ג"כ הוא יענש ע"י כלי זיינו [דהיינו בחרב]. ובאמת, לבסוף כשהלך ועשה נגד רצון ה' וניסה לקלל את ישראל, מת בחרב, כמו שכתוב "ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב".

והנה ידוע שאבן הבוחן לדעת על כל בריה ובריה עבור מה היא נבראה, היא הפעולה שרק היא יודעת ויכולה לבצע, וכדוגמת הגמל, שרק הוא יכול לחצות מדבריות, כיון שרק לו יש את היכולת ללכת זמן מרובה ללא שתיה, וא"כ ברור שנברא למטרה זו, דהיינו, בכדי שנוכל [בעזרתו] לחצות מדבריות, וא"כ, כיוון שאנו האומה היחידה שניתן לה כוח הפה, ואילו לשאר האומות כח זה לא ניתן, ויתרה מכך, שהם אף נענשים על ההשתמשות בכוחו זה כנ"ל, ממילא, מוכח שזהו תפקידנו העיקרי שלשמו נבראנו, דהיינו, להשתמש בכוח זה [בתורה ותפילה והודיה להקב"ה], וככל שנרבה את השימוש בכוח זה, כך אנו ממלאים יותר את תפקידנו שלשמו נבראנו. ומן הראוי שנוהר שלא להחליש את כוח הדיבור ע"י מפסידיו, דהיינו, ע"י דיבורים אסורים, ואז ממילא נרוויח גם בסור מרע וגם בעשה טוב, ופשוט.

ה' יזכנו למלא את תפקידנו כדבעי. אכ"ר"

שמרי על קדושת ביתך

וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁטִים וַיַּחַל הָעַם לְזָנוֹת אֶל בָּנוֹת מוֹאָב. (כה, א)

בפרשתנו רואים איך עם ישראל נפלו מקדושתם הרמה והלכו אחרי בנות מואב, ומסביר האור החיים הקדוש, 'שיטים' הוא לשון טיולים. וכי סיבת הזנות היא, לפי שיצאו העם לטייל חוץ למחנה ישראל, ששם נמצאו בנות מואב.

ממילא, נדע שמבצר הקדושה שלנו זה הבית שלנו, וכל יציאה מיותרת מהבית לשוטט ולטייל במקומות שונים, שבהם ניכרת סכנה רוחנית גדולה, עלול האדם בין רגע ליפול ולאבד קדושה וחכמה, שקנה בעמל ויגיעה מרובים במשך כמה שנים, ר"ל. לכן יש להיזהר ולהישמר ולהימנע מטיולים מיותרים.

דבר נוסף, חז"ל אומרים, שיש קשר בין החטא ובין המקום שבו אירע הדבר, שכן שיטים הוא מלשון שטות, "ואין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות". עוד רגע בין הזמנים, וזה הרגע שהמשפחה כולה מצפה לו (כבר מסוף בין הזמנים הקודם..)

אמא ואישה יקרה, יש לך את הכוח להוביל את כולם אחרייך לצאת למקומות שתוכלו לשמור בהם על גדרים ועקרונות התורה הקדושה, שחלילה לא תפגע קדושתכם שאליה הגעתם ביגיעה רבה.

אתם מתכננים חופשה, בין שהיא בת יום אחד ובין שהיא בת כמה ימים, עם פעילות מאתגרת מחוץ לבית, שימי לב לבדוק היטב את המקומות שאליהם אתם מתכננים להגיע. למדי את השטח אליו אתם רוצים להגיע, עד כמה הוא מתאים מבחינה רוחנית, מה המראות שבעלך וילדייך יצטרכו לראות, מה אוזניהם ישמעו וכן על זה הדרך.

אל תותרי בימי החופשה על הנהגות שאליהן את רגילה, בין בהופעה החיצונית שלך ושל בנותייך ואף של בנייך ובין בכל הנהגות הצניעות שעליהן את שומרת, בביתך ובסביבתך, במחשבה, בדיבור ובמעשה.

הדריכי את בני ביתך לפני כל יציאה, דברי איתם כמה חשוב לנהוג בקדושה, לשמור על קידוש השם ולבקר במקומות ראויים, שחלילה לא תכשלו, תזכירי להם **שהקב"ה מלא כל הארץ כבודו**.

מסופר על משפחה חרדית אחת, שסגרה חופשה במלון וכשהגיעו למלון, ראה האבא שזה לא מה שהוא חשב מבחינת הצניעות והכשרות, ועשה שאלת רב 'מה לעשות'. שאלתו עשתה את דרכה והגיעה עד לרב דוד אבוחצירא, שאמר לחזור הביתה, והקב"ה יחזיר לו פי 3.

האבא הסביר לילדים את המצב על אף שהוא מפסיד סכום של 12000 שקלים. ובאמת, לא עברו כמה ימים והמשפחה קבלה מכתב מחברת ביטוח, שהם חזרו על תיק תביעה, שהוגש לפני כמה שנים ומתברר שמגיע להם תשלום ע"ס 36,501 שקלים.

התקשר האבא לרב יהודיע שברכתו של הרב אבוחצירא נתקיימה אך תמה לפשר ה-501 שקלים הנוספים. הרב השיבו לבדוק את סכום הנסיעות, הלוך חזור. ואכן החשבון יצא 500 שקלים. ונשאר שקל אחד מיותר, ומצאו שזהו בעבור שקל שנפל לאחד הילדים במהלך הטיול..

הקב"ה לא נשאר חייב שהולכים בדרכו ולא מתפשרים!

כותבת לך באהבה. קיץ בריא וחופשה נעימה!

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה

מאור הדרשה המשך מעמוד 1

רואים אנו כמה קשה וחזק הוא היצר הרע של עריות, ואין מי שיאמר שהוא יכול לעמוד נגדו בבטחון, הגם שהוא צדיק גדול...
שבת שלום!

הצפוי לו. אמרה לו אותה אישה: אל תפחד, קח את בעלי מקברו, ותתלה אותו במקום התלוי הקודם.
 ואכן הוציאו את הבעל מהקבר ותלוהו על העץ...

מאור עינינו המשך מעמוד 2

הנְלַחֲמוֹת זו עם זו אין מְקוֹם לְהוֹכְחָה זו כְּלָל.

מִדְעָתוֹ וְיוֹסִיף אִמְץ בְּכַח פְּוֹנְתוֹ.

וְאִם יִקְשֶׁה לוֹ לְהִסְיָרִים מִדְעָתוֹ מִפְּנֵי שְׁטוּדֵי דְעָתוֹ מֵאֵד בְּחֻזְקָה, אֲזַי יִשְׁפִּיל נַפְשׁוֹ לֵה' וְיִתְחַנֵּן לוֹ בְּמַחְשַׁבְתּוֹ לְרַחֵם עָלָיו בְּרַחֲמָיו הַמְרַבִּים, וְכִכָּה יִרְחַם ה' עַל נַפְשׁוֹ לְהַצִּילָה מִמֵּיִם הַיְדוּזוֹנִים, וְלִמְעַנּוֹ יַעֲשֶׂה כִּי חֶלֶק ה' מִמֶּשׁ עִמּוֹ.

וְלֹא קָטְעוֹת הָעוֹלָם שְׁטוּעִים לְהוֹכִיחַ מִנְפִּילַת הַמְחֻשְׁבָּה הַזֶּה מִקְלָל שְׁאִין תִּפְלְתֶם כְּלוּם שְׁאֵלוֹ הַתְּפִלָּל כְּרָאוּי וְנִכּוֹן לֹא הָיוּ נוֹפְלִים לוֹ מִחֻשְׁבוֹת זָרוֹת, זֶה אֵינוֹ, דְהֶאֱמַת הָיָה כְּדַבְרֵיהֶם אִם הִיְתָה נַפֶּשׁ אַחַת לְבַדָּה שֶׁהִיא הַמִּתְפַּלֵּלֶת וְהִיא הַמְחֻשְׁבָּת וּמְהַרְהֶרֶת הַמְחֻשְׁבוֹת הַזָּרוֹת, אָבָל לְפִי הַנִּתְבָּאָר שֶׁהֵן שְׁתֵּי נַפְשׁוֹת

מאור ההלכה

מתוך 'קיצור הלכות ומנהגים - הלכות שבת'
 המצורף לספר שתילי זיתים הלכות שבת

רנג

דיני השהיית תבשיל על האש מערב שבת, והחזרתו על האש בשבת - דיני החזרה

ת. המשך - וטוב שיניח את הסיר על סירים אחרים שבתוך התנור, ולא על קרקעית התנור, ששם הוא מרכז החום. וכן יחבר את התנור מערב שבת לשעון שבת, ויניח את הסיר בתוכו כשהוא כבוי, ושעון שבת עתיד להדליקו [ל]. או ישאיר את דלת התנור פתוחה אפילו מעט, שאז ניכר יותר שאין כוונתו לבשל (ס"ל ס"ב ד"ה מותר):

ט בכל האופנים שאמרנו שמותר להחזיר את הסיר בשבת כשנתקיימו כל תנאי החזרה שנתבארו לעיל סעיף ו, מותר גם כן להעביר את הסיר מפלטה לפלטה אחרת, או מתנור חשמלי לתנור חשמלי אחר, או מב"ך לבל"ך אחר, או ממיחמית למיחמית אחרת. וכן מפלטה לתנור [לא] או לבל"ך או למיחמית. וכן מתנור לפלטה או לבל"ך או למיחמית. וכן מב"ך לתנור או לפלטה או למיחמית. וכן ממיחמית לפלטה או לתנור או לבל"ך (ס"ל ס"ב ד"ה מותר, וז"ר סקל"ז):

י סיר של תבשיל חי (כגון בצק של כובאנה או חמין שלא התבשלו) שהונח מבעוד יום בתוך תנור חשמלי הנמצא במצב שבת, או בתוך מיחמית, אם פתח בשבת את דלת התנור או המיחמית כדי להוציא משם דברים אחרים, אסור לסגור שוב את הדלת. שהרי אם יסגור אותה, הוא גורם בישול לכובאנה ולחמין, והם יאסרו [לב]. וכן אם פתח את המכסה של סיר הכובאנה או של סיר החמין [לג], אסור לסגרו שוב. ואם סגר אותו, נאסר מה שבתוכו [לד]. וכן אסור להעביר את הכובאנה או את החמין לתנור אחר וכדומה, שהרי חסר כאן אחד מתנאי החזרה, דהיינו שיהיו הכובאנה והחמין מבושלים כל צרכם, כדלעיל סעיף ו. וכן אסור להזיזם למקום אחר, כיון שאי אפשר לדעת אם המקום השני אינו חם יותר, ושמה יעבור על איסור מבשל. וכל

שהחום קבוע ומתפשט. ושמעתי שבתנור הנמצא במצב שבת, המאוורר אינו פועל. ועדיין צ"ע בזה:

[לא] אף שיתכן שהבלה של פלטה מועט מהבל התנור:

[לב] לפיכך הטוב ביותר להניח את התבשיל (כגון כובאנה או חמין) מערב שבת כשהוא מבושל כל צרכו, ובדיעבד לפחות כשהוא מבושל כמאכל בן דרוסאי. וצריך שיהיה אפוי או מבושל כמאכל בן דרוסאי מכל צדדיו. אבל מצד אחד, לאו כלום הוא. וכ"כ הרמב"ם בפ"ט מהלכות שבת הל"ה. עיין ס"ל סימן רנד ס"ב ד"ה משני:

[לג] וזה וכן הפרטים דלקמן, שייכים גם בסיר המונח על פלטה או על בל"ך, ולא רק בתנור או במיחמית, ופשוט:

[לד] ואם פתח וסגר, ונזכר שהדבר אסור, יפתח שוב, כדי שלא יאסר התבשיל:

[ל] כיון שיש לסמוך על חכמי תימן שהבאתי בז"ר בהקדמה, שהתירו להניח אפילו בתנור של תימן הגרו"ק, ע"ג קדירות אחרות, כיון שאין דרך לבשל כך:

אלא שעדיין צ"ע בזה, כיון שיש לחלק בין התנור שלהם, לבין תנור חשמלי דידן. שבתנור חשמלי דידן, החום קבוע ומתפשט בכל התנור ע"י המאוורר. ולכן בימות החול הרבה מניחים את התבשיל על רשת התנור הנמצאת באמצעה, והוא מתבשל והולך מחמת חומו. וא"כ גם כשיניח את הקדירה ע"ג קדירות אחרות הנמצאות בתנור, עדיין יש לחוש למיחזי כמבשל. משא"כ בתנור שלהם, כשמניח את הקדירה על קדירות אחרות, היה החום שם מעט, ולא היתה הדרך לבשל כך כלל. וגם זה אינו מוכרח, כיון דיש לחלק, דברשת של התנור, כיון שהחום מגיע מלמטה בלי דבר המפסיק, נחשב כדרך לבשל שם. משא"כ אם מניח קדירה על הקדירות, בודאי יתמעט החום מעט, למרות

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה

רוצים לקבל את העלון במייל? שלחן הודעה ל- MaorHaAlon@gmail.com
 או חפשו "מאורות השבת" בקבוצות גוגל (google groups)